

Τριχούπης Φασουλής
καθένας σεβνταλής.

- Φ.—Σας προσκυνῶ, μὰ ἰδρωσὰ ὡς ποῦ νὰ εὕρω τρόπο
νὰ σὰς 'πετύχω μοναχὸ καὶ μὲ μεγάλο κόπο...
- Τ.—Εἶν' ἀληθὲς πῶς αἱ πολλαὶ ἄς ἔχω ἀσχολίας
δὲν μ' ἐπιτρέπουναι συχνὰς νὰ κάμνω ὁμιλίαν.
- Φ.—Ναὶ δὲν σὰς λῶω, μὰ καὶ 'μετὶ σὺν ἐντιμοῖς πολῖταις
ἔχουμε τὴν ἀπαίτησιν καὶ νὰ μὰς ὁμιλήτε.
- Τ.—Ἐχει καλῶς, τί ἔχετε νὰ μὲ εἰπῆτε ἄλλο;
- Φ.—Ἐγὼ πολλὰ νὰ σὰς εἰπῶ καὶ νὰ σὰς ὑποβάλω...
μ' ὅλο τὸ θάρρος τὸ λοιπὸν καθίστε καὶ ἀρχίζω.
- Τ.—Εὐχαριστῶ παρὰ πολὺ. ἀλλὰ δὲν συνειθίζω
νὰ κάθημαι **que** ἐπειτὰ εἰμ' ἀπασχολημένος.
- Φ.—'Αὐτὸ τότε κάθουμαι ἐγὼ, γιὰτ' εἰμὶ κουρασμένος.
Καὶ πρῶτα πρῶτα ἤθελα εἰς γνώσιν σας νὰ φέρω
πῶς, καθὼς λένε, φθάσαμε εἰς τὸ μὴ περαιτέρω,
καὶ σὺν νὰ μὴ μὰς ἐφθάναν τὰ δάνεια καὶ οἱ φόροι
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ποῦ πέρνουν μὲ τὸ ζόρι,
ἢ πυρκαγιάς, τὸ βρέξιμο ποῦ γίνετ' ἐστὶ σταφίδα,
καὶ δὲν γλυτώνουμε, θαρρῶ, καὶ ἀπὸ τὴν ἀκριδα,
νέο κακὸ μὰς ἀπειλεῖ καὶ αὐτὸ πολὺ μεγάλο...
- Τ.—Ποῖον κακὸ μὰς ἀπειλεῖ ἐκ νέου; ποῖον ἄλλο;
- Φ.—'Εἰ νὰ τὰ διαζύγια ποῦ ἀρχισαν καμπόσοι,
καὶ χωρισμένοι τρέχουνε 'στοὺς δρόμους πεντακάσοι,
καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις εὐθὺς δὲν βάλῃ κάποιαν τάξιν...
- Τ.—'Αλλ' ἡ Κυβέρνησις 'ς αὐτὰ τί εἰμπορεῖ νὰ πράξῃ,
ἀφοῦ οἰκογενειακὸν φέρουσι χαρακτηριστῆρα;
- Φ.—'Στὸ καθὲ διαζύγιο νὰ βάλῃ καὶ κλητῆρα.
- Τ.—Μὰ ὁ κλητῆρ δὲν δύναται νὰναμιχθῇ διόλου.
- Φ.—'Εἰ μὰ γι' αὐτὸ, κύρ Πρόεδρε, πάμε κατὰ διαβόλου.

- Σχιτόνονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ μεσῆς τοῦ δρόμου
καὶ οὔτε κλητῆρας φαίνεται οὔτ' ἰσχυρὸς ἀστυνόμου,
οἱ λωποδύταις κλέβουνε τὸν κόσμον νύχτα 'μέρα
καὶ ἀστυνομία πουθενὰ δὲν φαίνεται' εἰδῶ πέρα.
Τώρα τὰ διαζύγια ἔχουν κυκλοφορία,
καὶ σεῖς ἔτσι τὰ βλέπετε μὲ ἀδιαφορία.
- Τ.—'Αλλὰ σὰς εἶπα πῶς 'ς αὐτὰ δὲν εἰμπορῶ διόλου...
- Φ.—Κι' ἐγὼ σὰς εἶπα πῶς γι' αὐτὸ πάμε κατὰ διαβόλου.
'Ας ἴται... Τώρα πείστε μου ἑσεῖς σὺν τί φρονεῖτε
γι' αὐτὰ τὰ διαζύγια καὶ πῶς τὰ ἐξηγεῖτε;
Θέλω νὰ μάθω ἂν καὶ σεῖς ἔχετε μιὰ ἰδέαν
μὲ τὸ γνωστὸ σας Περικλῆ ἢ καμμιάν ἄλλην νείαν.
- Τ.—Δὲν ξεύρω τί ὁ Περικλῆς περὶ αὐτοῦ ἐφρόνει,
ἀλλ' ἐκτοτε μετέλλαξαν παρὰ πολὺ οἱ χρόνοι.
que κατὰ τὴν ἰδέαν μου νομίζω ὅτι πρέπει
τοῦ οἴκου τὰ ζητήματα νὰ τὰ καλύπτῃ σκέπη.
- Φ.—Μεῖ ἄλλους λόγους...
- Τ.— Δηλαδή ὅ,τι **que** ἂν συμβαίνει,
εἴτε συζοῦν, εἴτε μακρὰν διέχουν χωρισμένοι,
τὸ θέμα τοῦτο ἀφορᾷ, φρονῶ, αὐτοὺς **que** μόνους,
que τοῦτο ἐπεκράτησε **qu'** εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους.
- Φ.—Λοιπὸν τὸ διαζύγιο μὲ τὴ 'δική σας γνώμη
'μπορεῖ νὰ γίνεταί, χωρὶς νὰ ἐπεμβοῦν οἱ νόμοι.
Μὰ μὲ τὴ γνώμη σας αὐτὴ δὲν συμφωνῶ ὡς τόσο...
- Τ.—Πρέπει νὰ συμφωνήσετε νὰ μὴ σὰς μπαγλαρώσω.
- Φ.—Λοιπὸν καὶ ἐγὼ δὲν συμφωνῶ, — μωρὸ καὶ αὐτὸς μου
[μπήκε. —
- Τ.—Λάβε λοιπὸν πέντ' ἔξη μ π ὀ ξ **que** πήγαίνε, ἀγροῖκε